

Așteptându-i pe barbari

– Ce așteptăm, întruniți în Forum?
– Azi trebuie să sosească barbarii.

– De ce, în Senat, e această apatie?
De ce stau senatorii și nu legiferează?
Pentru că azi vor sosi barbarii.
Ce legi să mai facă senatorii?
Când vor sosi, barbarii vor face legi.

– De ce împăratul nostru s-a trezit așa devreme
și stă în fața celei mai mari porți a orașului,
pe tron, cu mărire, purtând coroana?

Pentru că azi vor sosi barbarii.
Și împăratul așteaptă să întâmpine
pe căpetenia lor. Chiar a și pregătit
un pergament, să i-l dea. A scris acolo
multe nume și titluri.

– De ce consulii noștri amândoi, și pretorii,
au ieșit azi în togile roșii brodate;
de ce și-au pus brațări cu atâtea ametiste
și inele cu smaralde bogat scânteietoare?
De ce să poarte azi prețioase toiege
cu argint și cu aur măiestrit încrustate?

Pentru că azi vor sosi barbarii,
și asemenea lucruri îi orbesc pe barbari.

– De ce retorii noștri demni nu se apropie iar
să-și arate elocința, să-și spună ale lor?

Pentru că azi vor sosi barbarii,
și pe aceștia îi plictisesc perorările și predicile.

– De ce, deodată, atâta îngrijorare
și răvășire? (Cât de grave au devenit fețele!)
De ce se golesc în grabă străzile, piețele,
și foarte îngândurați se duc toți înspre casă?

Pentru că noaptea s-a lăsat și barbarii n-au
venit.

Și câțiva soli s-au întors de la hotare
și-au spus că nu mai există barbari.

Și acum ce ne facem fără barbari?
Oamenii aceștia erau totuși o soluție.

CONSTANTINOS
KAVAFIS

Itaca

Când pentru Itaca te vei porni pe cale,
dorește-ți ca drumul să fie lung,
plin de aventuri și bogat în descoperiri.
De Lestrigoni și de Ciclopi,
de mâniașul Poseidon – nu te teme;
căci din acestea în drumul tău nu se vor ivi,
dacă gândirea îți rămâne înaltă, și o aleasă
emoție îți prinde trupul și sufletul.
Pe Lestrigoni și pe Ciclopi, pe sălbaticul
Poseidon, nu-i vei întâlni,
dacă nu-i cari în propriul suflet,
dacă propriul suflet nu ți-i scoate înainte.

Dorește-ți ca drumul să fie lung.
Ca multe să fie diminețile de vară
când, preamulțumit, bucuros,
vei pătrunde în porturi nemaivăzute;
la târguri feniciene te oprește,
să cumperi marfa cea bună,
sedefuri și corali, chihlimbar și abanos,
și voluptuoase parfumuri, de tot soiul,
cât poți mai multe voluptuoase parfumuri;
mergi în multe orașe egiptene,
învață, învață de la cei învățați.

Păstrează Itaca mereu în gând;
s-ajungi acolo îți este țelul.
Dar nu te grăbi în această călătorie.
Mai bine să dureze ani mulți;
și, de-acum bătrân, să acostezi în insulă
bogat doar prin ce ai câștigat pe drum,
fără să mai aștepti ca Itaca să-ți dea bogății.

Itaca ți-a dat frumoasa călătorie.
Fără ea, nu te-ai fi pornit pe cale.
Altceva nimic nu-ți mai poate da.

Și chiar sărăcia de-o vei găsi, Itaca nu te-a înșelat.
Așa-nvățat cum ai ajuns, cu atâtea experiență,
ai înțeles ce înseamnă o Itacă.